

tăceri

M Horlaci

Nervos

Se zbate în mine ultimul gând

Sunt o colivie fără gratii

Păzită de aerul toamnei

De frunze și vânt

Patimi sunt multe

Pe cerul mohorât de odăjdii ,

Sunt o colivie pustie

Cu rafale de foc și primejdii,

Cu tăceri care își picură amarul

Și bântuie toamna pe-alei.

Nervos,

Plictisit

Precum la banchet lăutarul

Mă-ntreabă lăuntrul, ce vrei?

Nimic,

Îmi este răspunsul,

Tac și eu prin cuvinte .

Oh, fierbe smoala din versuri

Și sufletul pierde cuminte

Moartea îmi este răspunsul.

Singura care nu minte.